

اخبار کارگری

تاجیک:

ترمیم دستمزدها باید رد دستور شورای عالی کار قرار گیرد

طبق گفته مسئولان وزارت کار، با افزایش مجدد دستمزدها و به‌دلیل فاصله بین سبد معیشت با دستمزده، قدرت خرید کارگران باز هم حفظ نمی‌شود و ممکن است برای برخی بنگاه‌ها مشکل ایجاد شود ولی شورای عالی کار به عنوان مرجع اصلی تعیین دست‌مزد می‌تواند با‌در نظر گرفتن منافع کارگران، کارفرمایان و دولت و با همکاری همه شرکای اجتماعی، تعادل در بازار کار را برقرار و قدرت خرید کارگران در شرایط موجود را به جهت تامین حداقل‌های زندگی حفظ کند.
به گفته «محمدضا تاجیک» نماینده کارگران در شورای عالی کار، شرکای اجتماعی باید رد شورای عالی کار موضوع افزایش سرسسام‌آور مواد غذایی را مورد بررسی قرار داده و درباره حداقل دست‌مزد ۱۴۰۴ جامعه کارگری تصمیم‌گیری مجدد داشته باشند. وی با بیان اینکه طی ۵ماه گذشته شورای عالی کار تنها یک جلسه تشکیل داده، ابرازامیدواری کرد: شورای عالی کار با محوریت بررسی هزینه سبد معیشت کارگران به ویژه اقدام خوراکی و مسکن تشکیل جلسه دهد.
به گفته این عضو شورای عالی کار با توجه به کاهش قدرت خرید کارگران، تشکیل جلسه شورای برای بازنگری در حداقل دست‌مزد ضروری است و شرکای اجتماعی باید این مساله را در شورا مطرح و بررسی کنند تا درباره حداقل مزد مجددا تصمیم‌گیری شود.

■ ■ ■

کارگران پیمانکاری نفت و گاز گچساران تجمع کردند

کارگران پیمانکاری شرکت نفت و گاز گچساران روز دوشنبه (شوم شهریور ماه) در اعتراض به‌عدم رسیدن به‌خواسته‌های خود تجمع کردند.
ایسن تجمع در ادامه اعتراضات هفته گذشته و در پی مرگ دلخراش یکی از کارگران پیمانکاری این شرکت به نام «صابر آسایش» برگزار شد.
به گزارش ایلنا، کارگران پیمانکاری نفت و گاز گچساران به تبعیض و پایین بودن حقوق و مزایای خود نسبت به کارگران رسمی و قرارداد مستقیم، معترض هستند. این کارگران همچنین به پیشنهادات جدید در مورد طرح ساماندهی معترض هستند و می‌گویند: این طرح به بهانه ساماندهی قراردادهای تعهدات مالی را متوجه دولت می‌کند اما پیمانکاران را همچنان در سیستم حفظ می‌کند.
به گفته کارگران، چنین ایده‌هایی «فقد منطق» بوده و دارای «پشت پرده‌های خطرناک» است.

■ ■ ■

ماهانه ۲۰هزار بازنشسته تامین اجتماعی، وام می‌گیرند

مدیرعامل بانک رفاه کارگران گفت: برای بازنشستگان تامین اجتماعی تسهیلات قرض‌الحسنه ۵۰ میلیون تومانی در نظر گرفته شده که هر ماه به حساب ۲۰هزار نفر بازنشسته واریز خواهد شد.
به گزارش اکوایران، اسماعیل لنگانی که به نمایندگی از وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای افتتاح پروژه‌های هفته دولت به شیراز سفر کرده، افزود: ۲۱ پروژه کارگری در سراسر کشور با تامین اعتبار هزار و ۳۲۰میلیارد ریال اعتبار از سوی بانک رفاه کارگران در حال احداث است که پنج مجموعه آن در سطح استان فارس قرار دارد و تامین منابع شده است. وی به محدودیت‌های منابع بانکی اشاره کرد و گفت: بانک رفاه کارگران باافزایش سرمایه‌ای کهانجام دادو می‌توانمندی‌هایی که در این مجموعه وجود دارد به عنوان سومین هلدینگ بزرگ شناخته شده کشور است که جامعه بزرگی از تولیدکنندگان و شرکت‌های عظیم ذیل این مجموعه قرار دارند.

■ ■ ■

وام ازدواج ۱۶هزارنفر از فرزندان بازنشستگان واریز شد

معاون توسعه مدیریت و منابع صندوق بازنشستگی کشوری از پرداخت مرحله نخست وام ازدواج برای ۱۶هزار نفر از فرزندان بازنشستگان این صندوق خبر داد.
به گزارش ایرنا، روح‌الوقانی آرائی افزود: در این دوره از وام ازدواج فرزندان، نزدیک به ۴هزار نفر تقاضای خود را در درگاه خدمات الکترونیک صندوق به صورت برخط ثبت کردند که پس از بررسی مدارک در اولویت‌بندی دریافت وام ازدواج قرار خواهند گرفت. وی تصریح کرد: از این تعداد و در مرحله نخست، پس از بررسی مدارک بارگذاری شده و اولویت‌بندی لازم، برای حدود ۱۶هزار نفر از مشمولان وام ۶۰میلیون تومانی ازدواج فرزند واریز شده است. در مرحله دوم نیز، پس از تأمین اعتبار، وام ازدواج به حساب ۱۶هزار نفر از مشمولان واجد شرایط واریز خواهد شد. معاون توسعه مدیریت و منابع صندوق بازنشستگی کشوری گفت: پرداخت وام ازدواج فرزندان بازنشستگان به مبلغ ۶۰میلیون تومان با کارمزد ۵درصد و اقساط ۶۰ماهه انجام شده است. همچنین تسهیلات حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی (حمیاد) نیز برای ۲۱۸نفر در مقطع دکتری به مبلغ ۱۵میلیون تومان و برای ۴۴۵نفر در مقطع کارشناسی ارشد به مبلغ ۱۰میلیون تومان پرداخت شده است.

وقتی کارفرما، پول بیمه را نمی‌دهد و طلبکار هم هست

اخراج از کارخانه؛ پاسخی به مطالبه حقوق

نسرین هزاره مقدم

وضعیت کارخانه «آب‌معدنی داماش گیلان» اصلاً مساعد نیست؛ کارگران معوقات مزدی دارند، در سال جدید فقط یک‌ماه‌حق بیمه به حساب تأمین اجتماعی واریز شده و حدود ۳۰کارگر این کارخانه‌نگران آینده‌هستند.

در این بین، وضعیت «رضازارع» کارگری که چند هفته پیش از سوی کارفرما مورد ضرب و شتم واقع شده، به مر حله‌ای نگران کننده رسیده چون هیچ‌یک از اربزنی‌ها، گفت و گوها و ثبت شکایات تا امروز به نتیجه نرسیده و حتی بازشدن پای بازسان اداره کار به این واحد تولیدی، نتوانسته مشکل کارگران داماش در حالت کلی و به‌طور خاص مشکل آقای زارع را حل کند.

در روزهای گذشته، بعداز چندین روز التهاب و نگرانی، این کارگر را که پیش از آن مورد ضرب و شتم عوامل کارفرما قرار گرفته بود، از کارخانه بیرون انداختند. به او گفتند دیگر حق ننداری پایه کارخانه بگذاری، او در حال حاضر بیکار است در حالی که قرارداد این کارگر تا پایان شهریور است و بیرون کردن اجباری او از محل کار، مصداق روشن قدرت‌نمایی کارفرما و اخراج ظالمانه کارگر است.

این کارگر که از یک‌سوی دهانه کار شکایت برده و از سوی دیگر شکایت خود را در دادگاه‌های قضایی بابت ضرب و شتم و رفتار نادرست کارفرما به ثبت رسانده، حالا بیکار و بلا تکلیف است و چون قدرت ندارد و پشتش به حمایت اصحاب قدرت گرم نیست، صدایش به جایی نمی‌رسد!

شکستن سکوت
زارع بعداز مدت‌ها که به امید گشایش

گزارش

روایت یک فرد دچار معلولیت از زندگی دشوار این افراد:

حتی وام ودیعه مسکن هم ندادند

افراد دچار معلولیت در کشور از حمایت ضعیفی برخوردار هستند طوری که بسیاری از فعالین این حوزه معتقدند آنچه از سوی دولت تحت عنوان حمایت از معلولان پرداخت می‌شود حتی کفاف پوشش بخشی از خورد و خوراک ماهانه آنها را هم نمی‌دهد. در این شرایط، اگر حمایتی از سوی خانواده نباشد، این افراد توان تأمین حداقلی تری نیازهای زندگی خود را ندارند.

به گزارش ایلنا، قانون حمایت از حقوق معلولان اواخر اسفند سال ۹۶ بعداز ۱۳ سال، اصلاح شد تا جنبه اجرایی تری پیدا کند. این قانون اما بعداز ۸سال همچنان تزیینی است و بودجه مناسبی برای اجرای مفاد آن در نظر گرفته نشده و در حال حاضر، بسیار حداقلی اجرامی شود.

«بهزاد محمدنژاد» یکی از افراد دچار معلولیت است که در مراجعه به ایلنا از سختی‌های زندگی یک فرد معلول می‌گوید و تأکید می‌کند که حتی یک زندگی حداقلی در ایران برای مددجویان بهزیستی امکان پذیر نیست.

راه رفتن برایش دشوار است و پاهایش رو روی زمین می‌کشند. او چند سالی است که دچار تحلیل عضلانی شده، یک بیماری ارثی که برادرانش هم به آن گرفتارند. بهزاد می‌گوید: بیماری‌ام پیش‌رونده است و به گفته دکتر، تا چند سال دیگر من هم مانند

گفت و گو

یک فعال صنفی:

قراردادهای موقت کار، بیشترین ضربه را به تولید ملی وارد می‌کند

یک فعال صنفی با تأکید بر ضرورت ساماندهی قراردادهای کاری گفت: تداوم قراردادهای موقت و سفیدامضا سال‌هاست آرامش شغلی کارگران را از بین برده و موجب بی‌اعتمادی در بازار کار شده؛ موضوعی که نه تنها به زیان کارگران، بلکه به زیان اقتصاد ملی تمام می‌شود.

ناصر چمنی در گفت‌وگو با تسنیم گفت: یکی از اساسی‌ترین مشکلات بازار کار در ایران، نبود امنیت شغلی است. سال‌هاست کارگران با قراردادهای موقت، سفیدامضا و کوتاه‌مدت کار می‌کنند؛ وضعیتی که آرامش شغلی و زندگی خانوادگی آنها را مختل کرده است. وی افزود: بعداز جنگ، بسیاری از سرمایه‌گذاران اعتماد خود را به آینده اقتصاد دست دادند و همین بی‌اعتمادی باعث شد بنگاه‌ها بیشتر به سمت قراردادهای موقت بروند. هنوز هم این نگاه بی‌ثبات به نیروی کار ادامه دارد. کارفرمایان به جای آنکه کارگر را مشرک تولید

خبر

تجمع کلاه‌زدها مقابل سازمان اداری و استخدامی

جمعی از اپراتورهای پست‌های فشار قوی برق سراسر کشور، روز گذشته مقابل سازمان اداری و استخدامی کشور در تهران تجمع کردند.

نمایندگان کلاه‌زدها در ارتباط با دالایل این اعتراض به ایلنا گفتند: مطابق جز ۳ بند (ب) ماده ۱۰۶ قانون برنامه پنج‌ساله هفتم، پرداخت ایتیم فوق‌العاده خاص جهت نگهداشت و ایجاد انگیزه برای مشاغل تخصصی و در کل کارکنان دستگاه‌ها و شرکت‌های دولتی به میزان حداکثر ۲۵هزار امتیاز تصویب و توسط رئیس مجلس به دولت ابلاغ شد.

آنها افزودند: در ابتدا ششورای حقوق و دستمزد در ماده ۵ پیش‌نویس اعلام کرد پرداخت معادل ریالی ۲۵هزار امتیاز به

او ادامه می‌دهد: «در حالی که سنوات، حقوق و مزایا را از کارفرما طلبکارم، بدون بیمه از کارخانه بیرون انداخته‌اند. هفته پیش برای درمان بیمارستان رفتم و چون بیمه نداشتم، به جای ۵۰۰هزار تومان، سه چهار میلیون خرج کردم، قرض کردم و خرج در مان دادم.»

زارع از شکایت خود در دادگاه می‌گوید و اضافه می‌کند: این مسیر، مسیری طولانی ست. می‌گویند باید ماجرای ضرب و شتم و درگیری را بررسی کنیم. کارفرما سر جایش نشسته و کسی کاری به کارش ندارد. این منم که ناخواسته بیکار شده‌ام و دستم به جایی بند نیست.

دست کارگر، جایی بند نیست
کارگران به بهانه‌های مختلف از جمله خراب بودن وضع اقتصادی و پایین آمدن تولید یا نداشتن عملکرد و کارایی بیکار می‌شوند اما برای اخراج کارگران

برادرانم کامل زمین گیر می‌شوم. بیماری او از ۱۳ سالگی آغاز شده و آن طور که می‌گوید هر چه سن بیشتر می‌شود، توان جسمی حر کتی او نیز کاهش پیدا می‌کند. او از اوضاع و احوال زندگی خود چنین می‌گوید: مددجوی بهزیستی هستم اما در واقع کمک چندانی از سوی بهزیستی در یافت نمی‌کنم. بارها تقاضای کمک کردم اما هر جا مراجعه می‌کنم من را به بهزیستی ارجاع می‌دهند. یعنی برمی‌گردم سر همان خانهای که هیچ‌امیدی به حمایتش ندارم.

بهزاد حدود ۹سال سابقه کار در کارخانه داراما چون کار برای او سنگین بود و وضعیت

است و نکته اینجاست که وقتی کارگران حق تشکیل پایی و اتحاد ندارند و هنگی با قراردادهای موقت زجر می‌کشند، کارگر مظلوم تنها می‌ماند چون همکارانش کلاه خود را می‌چسبند تا یاد بیکاری و اخراج سسر و کلاه را باهم نبرد. کارگران مجبورند که به کار خود بچسبند و چشم‌بر حقیقت بینند.

زود خورد ربطی به اداره کار ندارد

دوباره با «علی لقمانی» مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان گیلان تماس گرفتیم. در روزهای گذشته بازسان اداره کار به شرکت آب معدنی داماش مراجعه کرده و با کارگران و کارفرما صحبت کرده‌اند. لقمانی در مورد نتیجه بازرسی‌ها گفت: قرار بر این شد که بازسان اداره کار از وضعیت این کارخانه یک گزارش تهیه کنند و برای تهران ارسال کنیم، ضمن اینکه به همسکاران اداره کار رودبار اعلام کردیم پرونده‌های این کارگران را زودتر بررسی کنند.

مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان گیلان در رابطه با عدم پرداخت حق بیمه کارگران هم گفت: به هر حال، پرداخت حق بیمه زمان می‌برد.

لقمانی در مورد وضعیت کارگران اخراج شده از جمله رضازارع گفت: دستور دادیم پرونده‌های این کارگران را زودتر بررسی کنند. اگر خواسته‌این کارگران بازگشت به کار باشد، یک مسأله است اما ممکن است

کارگران به بهانه‌های مختلف از جمله خراب بودن وضع اقتصادی و پایین آمدن تولید یا نداشتن عملکرد و کارایی بیکار می‌شوند اما برای اخراج کارگران معترض منتظر هیچ بهانه‌ای نمی‌مانند

درخواست بیمه بیکاری داشته باشند که در آن صورت بازگشت به کار نمی‌توانند بگیرند. این مقام مسئول در مورد ضرب و شتم زارع گفت: ما مقام قضایی نیستیم که در مورد درگیری و زودخورد نظر دهیم و مقصر را مشخص کنیم. بله زودخوردی در کارخانه صورت گرفته اما ما موریت ما در اداره کار، بررسی این موضوع نیست. ما موریت اداره ما این است که حق و حقوق کارگر در حوزه روابط کار را اعاده کنیم. زارع با وجود قرارداد از شرکت اخراج شده است؛ لقمانی می‌گوید: باید شکایت کند، ماه به سرعت بررسی می‌کنیم.

در دست بررسی است...

همه اتفاقات در دناک در عرض چند هفته در یک واحد تولیدی کشور رخ داده. حالا کارگری که مورد ظلم واقع شده، کشش آهنتین به پا کرده و راه دادگاه و کلانتری را در پیش گرفته و ظاهرأ همه چیز باز هم در دست بررسی است! اما تا زمانی که کارگران قدرت و تشکل ندارند و مجبور به فروش نیروی کار خود با شرایط دلخواه کارفرمایان و صاحبان ثروت هستند، این اتفاقات در دناک همیشه و همه جایاز تکرار می‌شوند.

استدلال غالب مسئولان این است که کارفرمایان مشکل دارند، تولید کم است، پول نیست ... اما آیا کارگری که خرج درمان و بیمارستان و پول کرایه خانه‌اش را ندارد و به جرم مطالبه حق، پشت درهای کارخانه مانده، نیازی به حمایت ندارد و باید به امان خداهاشود؟!

جسمی‌اش نامساعد، بعداز دو سال تلاش در نهایت توانست از کار افتادگی بگیرد. او حالا

مستمری بگیر تامین اجتماعی است اما مستمری‌اش از صندوق آن قدر ناچیز است که در همان روزهای اول ماه تمام می‌شود.

بهزاد می‌گوید: بهزیستی بیش از آنکه مستمری بگیر تامین اجتماعی باشم، مبلغ ناچیزی به حسابم واریز می‌کرد و حالا اما دیگر حتی خبری از آن مبلغ ناچیز هم نیست. تنها کمک بهزیستی دو جلسه استخر در هفته است.

او تنها زندگی می‌کند و دو فرزندش پیش مادرشان هستند اما باید خرج و مخارج آنها را تأمین کند. نیمی از مستمری خود را صرف اجاره خانه می‌کند و باقی هم هزینه امرار و معاش زندگی به شدت حداقلی‌اش و البته بیشتر صرف نیازهای فرزندانش می‌شود.

بهزاد از زندگی سختش می‌گوید: از اینکه تمام مستمری ماهانه در همان روزهای ابتدایی ماه خرج می‌شود و هیچ پس اندازی برای او نمی‌ماند. او نگران آینده‌ای است. آینده‌ای که احتمالاً در آن وضعیت جسمی و مالی بدتر از امروز خواهد بود.

بهزاد به مسا مراجعه می‌کند تا از وضعیت بد زندگی، حس رهاشدگی و از وعده و وعیدهایی بگوید که فقط در صدر اخبار است و در واقعیت نمودی ندارد. او می‌گوید: حتی تقاضای ودیعه مسکنم را هم رد می‌کنند. واقعاً یک فرد معلول در این جامعه نباید زندگی کند؟ به بانک مراجعه می‌کنم و می‌گویند بودجه نداریم. اگر بودجه ندارید چرا تبلیغ می‌کنید و وعده می‌دهید؟

او می‌گوید: وام ودیعه مسکن را قرار است به چه کسانی بدهند؟ منی که معلول هستم و هیچ پس اندازی ندارم و هیچ کمکی هم نمی‌گیرم، چگونه باید زندگی کنم؟ ما گیر افتاده‌ایم، به همه جا چنگ می‌زنیم اما فایده‌ای ندارد.

و الزام کارفرمایان به عقد قراردادهای پایدار، زمینه را برای افزایش اعتماد و سرمایه‌گذاری در بخش تولید فراهم کند.

خبر

کارگران تراورس خواستار به‌روز شدن پرداخت حقوق‌ها شدند

کارگران پروژه روسازی خطوط ریلی ابنیه فنی تراورس به گوش مسئولان بالا دستی برس.

به گفته وی، کارگران پروژه روسازی شرکت تراورس در مناطق ریلی اسلامشهر، اهواز، اندیمشک، کارون، میان‌دشت و فولاد مبار که مشغول کار هستند و هر سه منتظر نند حقوق خود را کامل و بدون تاخیر دریافت کنند اما تقریباً از حدود دو سه ماه پیش هر ماه حقوق خود را با تاخیر یک الی دو ماهه دریافت می‌کنند.

وی با بیان اینکه پرداخت با تاخیر حقوق آنها را نگران می‌کند، درباره سایر مطالبات دیگر کارگران گفت: جدا از عدم دریافت به موقع حقوق، هر بار که حقوق دریافت می‌کنیم بخش کمی از آن کسر شده است.

وی تأکید کرد: با توجه به تعداد کم کارگران روسازی، پرداخت نشدن مبالغ ناچیز حقوق کارگران زحمتکش پروژه‌ها کدام جلّه بدهی‌های شرکت تراورس را بر خواهد کرد؟

این کارگر در پایان افزود: مسئولان باید بدانند که خواسته‌های کارگران مجموعه ابنیه فنی و روسازی، هم صنفی ست و هم قانونی و اگر به این خواسته‌ها ترتیب اثر داده نشود، مشکلات کارگران حادثر خواهد شد.

